

Lupta împotriva ereziei este manifestarea iubirii față de Dumnezeu și față de aproapele

Conform cu prorociile Cuviosului Părinte Justin, un regim totalitar, terifiant și cu precădere antihristic se prevede a fi instaurat și în România, condusă mereu de-a lungul timpului de minorități atee, adepte ale bolșevismului satanic care a invadat acum întreaga lume sub o formă ascunsă neo-marxistă, după sacrificiul talmudic masonic al ultimului Țar Martir Nicolae al II-lea, Unsul lui Dumnezeu pe pământ.

După distrugerea elitei intelectuale și bisericesti din BOR, care a luptat până la ultima picătură de sânge, dându-și viața pentru credința în Hristos, țară și neamul strămoșesc, în cumplitele temnițe și lagăre de concentrare ale regimului bolșevico-iudeo-masonic, s-a declanșat un război total împotriva adevărului, pentru că Adevărul este Hristos. Lumea toată s-a întors dezlănțuită împotriva adevărului, adică împotriva Ortodoxiei, singura deținătoare a acestei comori.

Renunțând la Hristos, asistăm cu durere la prăbușirea Europei sub migrația masivă musulmană, la comanda oculte care urzește instaurarea sclavagismului modern al întregii omeniri, plan ascuns, dibaci pregătit și organizat de zeci de ani, în care au fost atrase forțele politice și mai marii Bisericii din întreaga lume.

Biserica, ultima citadelă a neamului creștinesc, a fost și este supusă loviturilor neîncetate a celor care veghează la distrugerea neamurilor creștine.

Cine să mai apere poporul năucit și atras de duhul lumesc, captivat de noile tehnologii, când mai marii Bisericii sunt cei care promovează panerezia distrugătoare sub pretextul iubirii aproapelui, și transformă conferințele și întrunirile în ședințe de propagandă a ecumenismului luciferic?

[*Cârdășia ecumenistă a ierarhiei și ratarea misiunii BOR de participare la reîncreștinarea Europei neopăgâne*](#)

Negarea valorilor autentice creștine, și a recunoașterii sfințeniei mucenicilor, martirilor, mărturisitorilor din închisorile și temnițele comuniste, frățietatea fățiș

afișată față de ereticul papă, care promovează idolii păgâni și urâciunile pustiirii, încălcarea Sfințelor Canoane și a Sfintei Tradiții în văzul lumii, prin înfrățirea cu evreii în sinagogă și participarea la rugăciuni cu papistașii sau uniții, surditatea cronică și disprețul față de frământările și glasul unei minorități care încearcă să trezească la realitate pleroma amăgită ce se îndreaptă spre prăpastia morții iminente duhovnicești, ținerea voită în întuneric a credincioșilor față de pericolul scindării Ortodoxiei, prin recunoașterea structurii ereticilor și a schismaticilor nepocăiți drept Biserică de către conducătorul Fanarului, sunt manifestările apostaziei celor care ar trebui să fie pilde ale Harului divin în BOR.

În aceste vremuri de încercări, nu deznădăjduim la indiferența, înjosirile și umilințele la care suntem supuși, nici nu ne întristăm că nu primim răspuns la cererile și memoriile înaintate Patriarhului și Înaltilor Ierarhi, cufundați într-o tăcere disprețuitoare și vinovată totodată, după aprobarea documentelor sinodului tâlhăresc din Creta 2016.

Vremurile actuale dovedesc că ecumenismul are un țel clar și concret: Consolidarea lumii sub păstrarea „creștinismului” de tip „New Age” prin conspirații politice sub influența iudeo-masonică a unei noi ordini mondiale. Scopul său final este de a consolida lumea sub un singur păstor, iar acest păstor nu va fi în niciun caz Domnul nostru Iisus Hristos, ci ademenitorul și vicleanul antihrist. Scopul ultim, este ca Ortodoxia, singura care deține adevărul, să dispară. Se urmărește, așadar, ca într-o ultimă fază a acestui plan întunecat și înfricoșător, să fie substituită închinarea adusă Lui Dumnezeu cu cea adusă satanei.

Ecumenismul în toate manifestările și variațiile sale reprezintă o adevărată captivitate babiloniană dirijată a Patriarhiei ecumenice și a unei bune părți din conducătorii Bisericilor Ortodoxe Locale. Singurul lucru care s-a obținut prin promovarea ecumenismului prin CMB și alte asemenea organizații dominate de duhul satanic este legalizarea ereziilor și schismelor papismului și protestantismului.

Dialogul cu heterodocșii nu este posibil decât atunci când are o bază misionară, apostolică și are drept scop ajutorul acordat celor care au căzut din adevăr, ca să dobândească Harul Duhului Sfânt și să se reîntoarcă prin pocăință la Biserica părăsită.

Câți papistași de rang înalt s-au întors la Biserică? Câți protestanți sau uniati sau din alte denomițiuni s-au întors la Adevărul Hristos? Nici unul!

Dacă dorim să purtăm un dialog adecvat - fratern, misionar, jertfitor de sine - atunci Înălții Ierarhi ar trebui să încerce să-i ajute pe acești oameni părăsiți, jefuiți cu cruzime malefică de tâlharii nemiloși, să găsească calea din care s-au rătăcit, nu să-i ademenească la rugăciuni comune sterpe fără niciun folos duhovnicesc, căci ei trebuie să se unească nu cu noi înșine personal, ci cu Biserica Sfinților Părinților noștri, cu Trupul lui Hristos.

Prin rugăciunea impusă de mai marii BOR în cadrul săptămânii de rugăciune pentru „unitatea creștinilor” se lasă o impresie înșelătoare tuturor, că toți sunt creștini și prin urmare nu există diferențe sau contradicții teologice serioase între noi. Câtă abilitate prefăcută, câtă minciună promovată de la cel mare până la cel mai mic slujbaș cu simbrie al Patriarhiei BOR, unii prin directive, alții prin executare cu ascultare.

Câți dintre aceștia au protestat clar și răspicat, împotriva schimonosirii Adevărului, câți au dat Mărturisirea bineplăcută Atotziditorului nostru? Câți s-au revoltat împotriva documentelor eretice cretane?

Câți au protestat împotriva caterisirii, umilirii fraților lor, Preoții lui Hristos, prin hotărâri mincinoase anticanonice ?

Câți s-au ridicat pentru ieșirea BOR din CMB și din diversele organisme și comitete anticreștine?

Câți au protestat acum împotriva documentelor biometrice cu cip? Nici măcar unul!

Spunea vrednicul de pomenire Protoprezbiterul Gheorghe Metallinos că *„Acceptarea papei ca vicar al lui Hristos pe pământ a fost o invenție necesară pentru a umple golul care s-a format între Dumnezeu și lume. Ortodoxia sfinților noștri nu a avut niciodată nevoie de om ca intermediar, pentru că există un mijlocitor între Dumnezeu și oameni (1 Tim. 2: 5), care rămâne „până la sfârșitul lumii” (Matei 28:20): Hristos, Mântuitorul lumii (Ioan 4:42). Sfinții nu sunt intermediarii dintre noi și Dumnezeu; ei se roagă pentru noi lui Hristos.”*

Împreună uniți, toți cei pe care ne-a învrednicit Dumnezeu să mărturisim, vom sta

În fața dușmanului comun, care nu este o persoană, nu sunt patriarhii, episcopii, ci duhul ecumenismului, care otrăvește Ortodoxia și ne distruge unitatea. Cu dragoste, smerenie și înțelegere, așa cum învățăm de la iubiții Sfinți ai Ortodoxiei, nu vom înceta niciodată să criticăm, să muștrăm și să ne ridicăm împotriva panereziei ecumenimului, care este o boala înfricoșătoare, care se ascunde în spatele vorbelor frumoase (gen “frați”, “iubire”, “împreună”, “dialog”), a organismelor de tot felul și a lozincilor care cu un aer de seriozitate propovăduiesc o unitate înșelătoare, identificându-se cu forțele răului care stăpânesc întreaga lume.

Lupta împotriva ereziei este o problemă permanentă, prezentă în fața conștiinței fiecăruia dintre noi, prin care cel cu adevărat credincios își poate dovedi dragostea, mila și compasiunea pentru întreaga omenire, cu alte cuvinte ea este, fără nicio îndoială, o manifestare a iubirii pentru aproapele.